

Az én kis falum

Public art – köztéri művészeti pályázat

A munka címe: Labirintus

Alkotók: Varga Dávid, Varga Szilvia Marcella, Czezei Orsolya

A mű leírása

10,4 x 10,4 méteres alapterületű, drótkerítésből épített labirintus, amelynek közepén apsziszerű, mash-hálóval elhatárolt rész van kialakítva. A háló belső felén az adott település panorámaképe látható a bent álló személy szemszögéből fotózva. A szemlélő az apszisban a hálón a falu módosított képét, átfókuszálva a háló közt pedig – paradox módon – a valós idejű falut láthatja.

A labirintus, az útvesztő világszerte számos kultúrában jelen van, az őskortól napjainkig. Értelmezése: „helyiségek és folyosók bonyolult hálózata, ahol az elrendezésből adódóan nehézségekbe ütközik a tájékozódás és a kijutás.” Tágabb értelemben labirintusnak nevezünk minden olyan állandó vagy mobil. Tetszés szerinti anyagból készült struktúrát, amelynek az alaprajza komplex és bonyolult.

A labirintus járása az igaz útra térést szimbolizálja. Munkánkkal a centralizált Magyarországra fókuszálunk azáltal, hogy a középső térbe, az apszisba való érkezés azzal szembesíti a látogatót, hogy a település elhagyása helyett – a lokálpatriotizmust erősítve – a falu maradjon továbbra is az élettere.

Ahhoz, hogy egy ember bejusson egy labirintusba, vagy kitaláljon belőle, mindig kiváló megfigyelő és tájékozódó készségre, a nehézségek leküzdésére való hajlamra és bizonyos időre (dac, kitartás, elszántság) volt szükség – márpedig ezekkel az adottságokkal minden ember más-más mértékben rendelkezik. Nem nehéz felismerni ebben a komoly felkészülést igénylő útban az emberi életút elvont megfelelőjét, illetve azt, hogy mélyebb értelemben a labirintus középpontja a nagyobb tudatosság és tudás elérésével jelképezi. **A lélek ilyen értelemben vett újjászületése után a megújult ember könnyen visszatérhet a külvilágba, és spirituális fejlődésének egy szakaszát befejezettnek tekintheti.**

Az anyagválasztás indoklása

Drótkerítés és kerítésoszlop: a magántulajdon határának jelzésére használt térelválasztó eszköz, a mindennapi élet szerves részét képező tárgy alkalmazása új kontextusba helyezéssel. A drótkerítést áthatolhatatlanság jellemzi, így alkalmas a labirintus oldalfalainak építésére, az átláthatósága pedig nehezíti a tájékozódást, mint egy láthatatlan fal, így az adott térbe való illeszkedés után szinte láthatatlan maga az objektum.

Az útvesztőből való kijutáshoz csak az ösztönös tájékozódásra hagyatkozhat a látogató, hiszen a drótkerítés homogén és transzparens, így annak textúrája nem ad semmilyen segítséget. Az átláthatóságnak köszönhetően a tágabb környezet egy, az azt ismerő egyénnek segítséget nyújt, a „hazai terep” ismerete tehát előnyt jelent. A labirintus átlátszó falai egyszerre fizikai akadályok, és vizuális szabadság (a falu képe szerves része az installációnak). Paradox térélmény.

A középső magot, az apszist elérve a belső felületén nyomtatott mash-hálón a település ebből a pontból szabadon látható panorámája jelenik meg, amely így megkettőzi a képet, kontrasztot teremtve a falu jelenlegi – korlátozott – és óhajtott képe között.

A labirintus 21. századi kontextusba helyezése

A projekt indokolása – a tervezett projekt szimbolikus értelmezése a jelenkor kistelepüléseiben élő személyek viszonyának a közvetlen környezetükhöz, illetve a várossal való kapcsolatuknak, miközben a lehetőségek, az út megtalálása adott és egzakt. Mindenképpen olyan eszközök, technikák és anyagok felhasználásával, amely nem idegen a vidéki környezettől és a vidéki lakosságtól sem.

A. Mit jelképez a labirintus?

A rajta való átjutás vagy a közepén található objekt megtalálása – elérése a cél?

Jelképezi az útkeresést és a lehetőséget, a gondolkodásra való késztetést, a kitartást, elszántságot, az akaraterőt, tájékozódási képességet.

B. Az anyagválasztás

Drótkerítés és cölöpök: a magántulajdon határának jelzésére használt térelválasztó eszköz használata, a mindennapi élet szerves részét képező tárgy használata új kontextusba helyezésével.

A drótkerítést áthatolhatatlanság jellemzi, így alkalmas a labirintus falának építésére, az átláthatóság pedig nehezíti a tájékozódást, mint egy láthatatlan fal – így az adott térbe való illesztés után szinte láthatatlan maga az objektum.

C. Térigény és helyszín kiválasztása:

10,4 x10,4 méteres nyílt tér (~110m²), amely a helyi önkormányzat által javasolt, a település központi részén található teleken valósul meg.

Az ingatlan helyrajzi száma: 281/3

A falu vezetése a pályázati anyag ismerete alapján lelkesen üdvözli a kezdeményezésünket, mely szerintünk maradandósága által szerves részét képezheti a falu kulturális életének, megismertetheti a lakóit a kortárs művészettel, design-nal (munkánk, meglátásunk szerint az integrált design tárgykörébe tartozik).

D. élettartam- környezeti ártalmaknak való ellenálló képesség:

A rongálás az egyetlen veszély, de ha a falu a magáénak érzi, akkor vigyáz rá. **Tervezett installációnk egy maradandó köztéri alkotás anyagában és szerkezetében, mely a falu és környékbeli falvak lakóinak hosszú távon biztosít lehetőséget a használatra. Így hagyva időt a művünkön keresztül feltett kérdésre való válaszadásra.**

A drótkerítés időjárásálló, horgonyzott drótfonatból és rögzített oszlopokból áll. Gondozást nem igényel, alkalmankénti karbantartás szükségessé válhat.

E. Vészkijárat

Eltévedni lehetséges, de egy esetleges vészhelyzet esetén a drótkerítés alja és a föld közti 50 centiméteres rés megkönnyíti a látogató kijutását. Továbbá a terület gondozását is lehetővé teszi.

A projekt időbeli megvalósítása

A kivitelezéshez szükséges idő: 2 hét (2009. 10. 12.-10. 23.)

1 hét beszerzés (2009. 10. 19- 16)

1 hét építés (2009. 10. 19- 23)

Az átadás dátuma: 2009. 10. 24.